

Nagyböjt I. hete

Péntek

Ez 18,21-28 * Mt 5,20-26

„Hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki testvéreddel.”

Az Isten előtti bocsánatkérés nem helyettesítheti az embertől való bocsánatkérést. A tékozló fiú jól tudta ezt, amikor így beszélt atyjához: *„Vétkeztem az ég ellen és teellened.”*

Aki szívében negatív érzelmeket táplál testvére iránt, és aki nem kárpótolja testvérét az általa okozott sérelemért, annak ájtatossága merő képmutatás és csak arra alkalmas, hogy botránykő legyen. Bizony, sokan vannak, akiket az tart távol a templomtól, hogy látják: olyanok vonulnak áldozni nap mint nap, akik gyilkos haragot táplálnak szívében szomszédjuk, komájuk ellen, becsapják ügyfeleiket, megszólják ismerőseiket, illetve pletykákat és rágalmakat terjesztenek felebarátaikról.

Az őszinte bocsánatkérés első feltétele: az érzékeny lelkiismeret. Hányan vannak, akik még idáig sem jutnak el! Akik meg vannak győződve tökéletességükről, akik észre sem veszik, hogy a másik embert megbántották, megkárosították. Akik aprólékos gonddal meggyónják, ha elmulasztották az esti imát, de eszükbe sem jut meggyónni, hogy szeretetlenek voltak.

„Hagyd ott ajándékodat.” Mellbevágó kijelentés: Isten maga küld el az oltártól, hogy testvéremtől bocsánatot kérjek. A legtiszteletreméltóbb vallásos cselekedet, az áldozatbemutatás sem boríthat fátylat arra, ha valami rendezetlenség van emberi kapcsolatainkban, hiszen az ajándék önmagunk felajánlását jelenti.

Ez a visszafordulás megalázkodást igényel, annak elismerését, hogy valami nincs rendben, valamit helyre kell hoznom. Hát még maga a bocsánatkérés: az aztán gőgös énünk igazi meghajlása, megtörettetése! De ha csak egyszer is sikerül legyőznünk magunkat, megízlelhetjük az önmagunk súlyától való megszabadulás hasonlíthatatlan örömét.

Ez persze csak akkor lehetséges, ha a bocsánatkérés őszinte. Úgy is lehet bocsánatot kérni – és adni –, hogy újra csak megalázzuk a másikat, és még jobban beledöngöljük fájdalmába, kiszolgáltatottságába. Csak a valóban kiengesztelődött szív mutathat be kedves áldozatot Istennek, s fogadhatja be a szentáldozásban a legnagyobb Ajándékot, kiengesztelődésünk zálogát.